

Kisbolgogasszony

(szeptember 8.)

Mik 5,1-4a

Belőled származik a vezér

De te, (Betlehem) Efrata, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett. Származása az ősidőkre, a régmúlt időkre nyúlik vissza. Ezért elhagyja őket az Úr, míg nem szül, akinek szülnie kell, és testvéréhez, Izrael fiaihoz vissza nem tér a maradék. Föllép és legelteti nyáját az Úr erejében, az Úrnak, az ő Istenének fenséges nevében. Letelepedhetnek, mert hatalmát kiterjeszti egészen a föld határáig. Ő maga a béke lesz.

Efrata a kalebita nemzetség neve (1Krón 1,19.50), tagjai Betlehemben telepedtek le a Rut 4,11 és Mikeás próféta jelen szövege szerint. Itt született Benjamin, és itt temették el Ráchelt, Jákob szeretett feleségét, ezért a sírját mindig Betlehem közelében keresték, amely igen közel van Jeruzsálemhez. A héber kéziratokban Bet-Efrata szerepel, mintha ez település lenne, pedig inkább csak egy nemzetség letelepülésének tartománya volt. Ha jól megfigyeljük, a jelen szöveg sem beszél egy városról, hanem inkább egy nemzetségről, amely Efrata környékén – a későbbi hagyomány szerint Betlehemben – lakik, és kétségtelen, hogy Júdában a legkisebb törzsnek számított. A nagy és tekintélyes Jeruzsálem mellett ez a kis és gyenge nemzetség egyben a kicsinységnek és a hatalom nélküliségnek a szimbóluma lett. Ezzel előkészíti a győzedelmes Jahve által támogatott király nagyságát. Ugyanis Izaj, Dávid apja is Betlehemből származik (1Sám 16,1-13), ezért Dávid családját is innen származtatják. Az igazság kedvéért meg kell jegyezni, hogy Dávid származása objektív történelmi szempontból meglehetősen homályos, győzedelmes alakjának legendája olyan erős, hogy elhomályosította az eredetének konkrét adatait.

Mivel Jézus is Betlehemben született, az őskeresztény igehirdetés Mikeás próféciájának beteljesedését benne látta. Természetesen ez csak tipológiai értelemben állítható, vagyis Dávid uralkodásának vallásos vonatkozása állítható párhuzamba Jézus működésével. Ezt a párhuzamot elsősorban a Máté-evangélium gyermekségtörténete erősítette meg (Mt 2,6), ezzel a régi zsidó legendát Betlehemről új jelentéssel

emelte be a keresztény szimbólumok világába. Betlehem a világon leginkább mint Jézus születésének helye lett ismert. Amikor pedig Szent Ilona császárnő megépíttette a betlehemi barlang fölé Palesztinában az egyik legnagyobb keresztény templomot, a zarándokok szétvitték ennek a jelentéktelen barlangnak a hírét. A betlehemi palesztinok számos gyermek Jézus-szobrot faragtak ki és ezzel a gyermek Jézus-képpel Isten gyengéd szeretetének hírét erősítették a világban. Rómában a „bambino Gesu”, a legszerethetőbb Istengyermek a karácsony varázslatos ünnepének központja.

A gyermek Jézus elképzelhetetlen a védelmező anya, Mária nélkül. A Máriát és Jézust ábrázoló képeken a tiszta emberbe kapaszkodik a kicsi Jézus. Kevesen gondolták a születés pillanatában, hogy milyen hatalmas lelki vezér, aki a bűn felett aratott megváltó halálával az emberiség nagy győzelmes vezetője lesz.

Egyszer egy turista megérkezve egy kis városba azt kérdezte a helybeliektől, születtek-e itt nagy emberek? Azok azt válaszolták: Nem, itt csak gyermekek születtek. Így van ez minden városban és kisebb településen is. De hogy a gyermek mivé lesz, az attól függ, hogy mennyire működik együtt Isten kegyelmével. Bármely hely híressé válhat egy-egy nagy ember által, de abban a helynek nem sok szerepe van. De bármely helyet híressé tehetünk, ha Isten szeretetével együttműködünk. Az egész világ lehetne híres hely, ha a benne született emberek úgy egyesülnének Isten és az emberek szeretetével, ahogy Jézus volt egy Máriának és a mennyei Atyának a szeretetével.